

Torna al teu clos

?Ara saps que la mort no és morir-te/ sinó que mori algú estimat

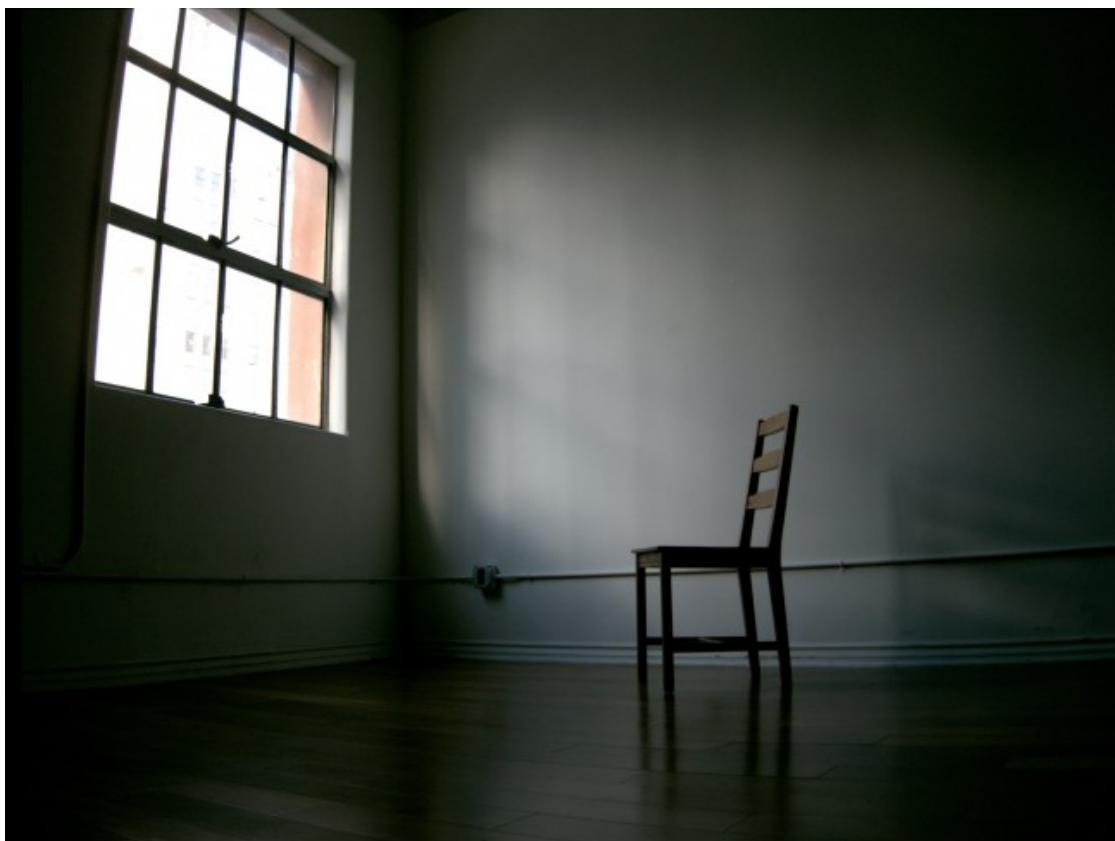

Foto: Flabber DeGasky

Ara saps que la mort no és morir-te
sinó que mori algú estimat. La teva
mort no et convida al tètric espectacle:
te'n fa protagonista, i deu ser trist.
Però més trist és veure l'agonia
lenta d'algú que estimes, com el cos
tan conegut es degrada i malmet
fins a tornar-se un feix d'ossos i pell
que ni se serva, però encara estima,
i parla de guarir-se amb l'esperança
de qui mai no ha perdut la fe en els altres.
Clames llavors als déus i contra els déus
inútilment, que els déus mai no responen
i el seu callar és un mirall opac.
Torna, doncs, al teu clos i fes-t'hi fort
amb una opció de vida, ara que saps
que morir-te no és la mort, i emplena

d'amor el buit de l'estimada morta.

Del poemari *Llibre d'absències* (1985)